

קלרה רבהון / תיעדו: יהודית זוסמן ורוני שרון

נולדתי ב-1917 בקרקוב בפולין. הייתי שם עד גיל 19,

למדתי בבית ספר פולני בו היו מעט יהודים.

אהבתי מאד את מורותיי שהיו רווקות.

עד כתי ו' הייתי תלמידה מאד טובה.

בכתי ו' באו שני סטודנטים שהשפיעו עלינו להצטרף

לתנועת הנוער הציוני – הצופים.

לאחר לבטים הצטרפתי לצופים הציוניים.

אמי לא רצתה שאצטרף כי חשבה שאלה קומוניסטים

ולא הלכתי יותר. הסטודנטים שכנעו את אמא שלי

לתת לי בכל זאת להצטרף אליהם, לצופים הציוניים,

והלכתי לשם עד סוף לימודי בבית הספר התיכון.

מגיל 14 היה לי כבר חבר, איתו גם התחתנתי.

החבר שלי, התקבל לטכניון ועלה לארץ לשוב בית יהושע

כמה חודשים אחריו עליתי לארץ, במרץ 1938 והגעתי

לבית הספר החקלאי – עיינות.

התחתנתי עם החבר שלי בבית יהושע והקמנו שם את הלול.

אחרי שנתיים עברנו לחיפה, בעלי למד בטכניון והתגייס למשטרה הבריטית. אני עבדתי

בעבודות רבות כארבע שנים, ביניהם במפעל "נור" לגפרורים ובמפעל "המגפר" לנעליים, עד

שבני נולד.

כשבעלי סיים את לימודיו, עבר לעבוד בחברת חשמל עד לפטירתו. לאחר לידת בני המשכתי

לטפל בילדים על הכרמל. אחרי שנולדה בתי נסעתי לירושלים ללמוד כלכלת בית ובעלי

וילדי נשארו בחיפה. הייתי מורה לכלכלת בית בבית ספר תל – חי בנווה שאנן כ – 16

שנים. גרתי ברחוב מוריה כ 6 שנים, אחר כך עברנו לרחוב יותם, שם גרנו כ – 30 שנים

ומשם עברנו לרחוב אהוד, שם גרנו כשש שנים.

בתי, ד"ר לביולוגיה, בת 65 גרה בלוס-אנג'לס ולה בת, בת 36.

בני יגאל, בן 70 גר בקרית ביאליק, גם הוא עבד בחברת חשמל ולו שני בנים.

אני אוהבת מאד ומרבה לסרוג ולקרוא ספרים.